

Дзюба Тетяна,
студент групи ОВ-308

Технічний коледж ТНТУ ім.І.Пулужа, м.Тернопіль, Україна

Tetyana Dzyuba,

student group OV-308

Technical College of Ternopil Ivan Puluj National Technical University, Ternopil, Ukraine

Науковий керівник: **Семчишин Євгенія,**

викладач економічних дисциплін,

Технічний коледж ТНТУ ім.І.Пулужа,

Scientific supervisor: **Yevheniia Semchyshyn,**

teacher of the highest category,

Technical College of Ternopil Ivan Puluj National Technical University,

ФІНАНСОВИЙ МЕХАНІЗМ ПІДПРИЄМСТВА ТА ЙОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ **FINANCIAL MECHANISM OF THE ENTERPRISE AND ITS SUPPLY**

У нашому суспільстві основний стратегічний фактор – правильна побудова фінансових відносин. Фінансовий механізм – це механізм контролю та розподілу фондів грошових коштів і фінансових ресурсів. В основі кожного розвитку повинен бути фінансовий механізм і сформоване на цій основі фінансове джерело.

Оптимальне розміщення капіталу підприємства є одною із головних проблем ефективного управління. На фінансові результати негативно впливає недостатнє використання виробничих потужностей і не тільки з причини відсутності сировини. Надзвичайно негативним є створення невиправданої дебіторської заборгованості та надлишкових виробничих запасів. Відповідно відбувається зростання собівартості. Проблема фінансової діяльності підприємства може бути вирішена шляхом застосування ефективного фінансового механізму.

У науковій літературі присутні деякі розбіжності щодо тлумачення фінансового механізму. Так, Л.А. Дробозіна дає визначення фінансового механізму як «системи встановлених державних форм, видів і методів організації фінансових відносин» і пропонує підрозділяти його на директивний і регульований. С.Я. Огородник і В.М. Федосов розглядають фінансовий механізм як фінансово-кредитний і визначають різницю тільки в структурі, складовими якої, є фінансове забезпечення і фінансове регулювання.

Фінансовий механізм підприємства - це система державних законів і нормативних актів, які регулюють фінанси підприємства, утворення та використання фондів фінансових ресурсів та інших грошових фондів, що забезпечують активну господарську діяльність.

Потреба в покращенні фінансового забезпечення діяльності підприємств та промисловості загалом завжди присутня. Тому повинні бути такі орієнтири державної регіональної політики:

1. Покращення фінансування щодо розвитку підприємств за рахунок власних коштів.
2. Удосконалення можливостей фінансування розвитку підприємств за рахунок фінансових ресурсів інституцій фінансово-кредитного сектору.
3. Удосконалення фінансування розвитку підприємств за рахунок бюджетних коштів.

Сьогодні фінансовий механізм майже кожного підприємства знаходиться в не найкращому стані. Тому найперше потрібно активізувати пошук шляхів зміцнення їх фінансів. Проблеми інфляції вирішити майже неможливо. Отже, виникає необхідність вдосконалення стану та ефективного використання оборотних коштів. Перший етап — встановлення зв'язку між організаційною структурою та фінансовими ресурсами. На другому етапі приймається вирішення проблеми з обсягом фінансових коштів. Результатом цього етапу є розробка бізнес-плану.

Фінансові та кредитні ресурси є рушійною силою фінансового механізму, які тісно пов'язані між собою. Одними із основних елементів фінансового механізму є інструменти та підсистеми. Якщо брати до уваги різні сторони виробництва та суспільства, то вплив фінансового механізму має як кількісну так і якісну сторони. Функціонування ж господарського механізму без фінансового в умовах товарно-грошових відносин неможливе.

Ефективне правове забезпечення дії фінансового механізму суб'єктів господарювання повинне в першу чергу базуватись на конституційних нормах. Нормативно-правові основи доцільно поділити на три групи актів:

- акти, що приймають на вищому рівні управління в Україні;
- акти, що приймають на центральному рівні;
- акти, що приймають на місцевому рівні, а за сферою охоплення питань – дві великих групи: спеціальні та загальні нормативно-правові акти.

До першої групи відносяться закони України та Постанови Верховної Ради, Постанови та розпорядження Кабінету Міністрів України, Укази Президента; до актів центрального рівня – накази центрального органу виконавчої влади; до актів нижчого (місцевого) рівня – рішення місцевих рад, їх виконавчих органів, розпорядження голів місцевих державних адміністрацій.

Спеціальні акти приймаються на всіх рівнях управління, проте стосуються лише функціонування окремих систем. Загальні акти регулюють загальні питання, властиві господарству в цілому. Нормативне забезпечення включає циркулярні листи, інструкції, норми, нормативи, накази, тарифні ставки, роз'яснення, рекомендації та ін. Інформаційне забезпечення фінансової діяльності - це статистична звітність, фінансова, технічна, економічна, екологічна інформація, яка відображає стан підприємства у певному періоді з відповідним ступенем деталізації.

Таким чином, фінансове забезпечення передбачає процес формування та використання фінансових ресурсів підприємств шляхом оптимізації співвідношення всіх форм і сприяє створенню таких грошових ресурсів на підприємстві, від яких воно мало б змогу не тільки безбитково працювати, але й отримувати прибуток. Тобто, фінансове забезпечення в промислових підприємствах має здійснюватися через досконале функціонування економічного та організаційного механізму.

Слісєєв Євгеній
група МЕН-15-1

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара, м. Дніпро, Україна

Evgenii Yelisyev
MEN-15-1

Oles Honchar Dnipro National University, Dnipro, Ukraine

Науковий керівник: **Гільорме Тетяна**,

к.е.н., доцент кафедри статистики, обліку та економічної інформатики

Дніпровського національного університету Олеся Гончара

Scientific supervisor: **Tetiana Hilorme**

Ph.D. in Economics, assistant professor of the department of statistics,

accounting and economy informatics

Oles Honchar Dnipro National University

РОЗВИТОК ЕНЕРГЕТИКИ НА ОСНОВІ КОНЦЕПЦІЇ SMART GRID В УКРАЇНІ **POWER ENGINEERING DEVELOPMENT BASED ON THE PRINCIPLES OF SMART GRID** **CONCEPT IN UKRAINE**

Сьогодні Україна взяла курс на євроінтеграцію, в тому числі і в політиці ефективного споживання енергоресурсів. Це потребує перегляду традиційних підходів, принципів та механізмів функціонування електроенергетики, формування новітньої концепції її інноваційного розвитку, що відповідає цінностям соціального розвитку та максимально враховує основні тенденції і напрями науково-технічного прогресу у всіх галузях, сферах життя та діяльності суспільства. Такою концепцією є Smart Grid. Основними ідеологами її розробки є США та країни ЄС – на засадах Smart Grid будуються національні політики енергетичного та інноваційного розвитку у XIX століття. Експерти вважають, що модернізація мереж електроенергетики сприятливо